

W sprawie żałoby po sp. Władysławie Sikorskim Prezesie Rady Ministrów i Naczelnym Wodzu Sił Zbrojnych.

I. Rząd Rzeczypospolitej w Londynie oświadczył dwutygodniową żałobę ogólną narodową w czasie od 5-19.1943. W tym okresie obowiązuje wszystkich Polaków zachowanie się specjalnie poważne i skupione. Kierownictwo Walki Cyw. zwraca uwagę, że absolutnie niedopuszczalne są w tym okresie wszelkiego rodzaju luźne zabawy, pijatyki, głośne śpiewy, jasne wypadki naruszenia powagi chwili Miejscowe Kierownictwo Walki Cywilnej będzie tępić w sposób stanowczy, piętnując nazwiska winnych.

II. We Lwowie ścisłym dniem żałoby będzie poniedziałek 19. lipca 1943. W tym dniu w godz. między 19-21 wszyscy Polacy obowiązuje nakaz pozostawania w mieszkaniach. Żaden Polak nie może ukazać się w tych godzinach na ulicach miasta /z wyjątkiem osób zmuszonych do tego obowiązku służby/. Puste ulice miasta będą wobec wroga równocześnie manifestacją naszych uczuć jak i naszej siły w tym krótkim czasie.

III. Specjalną formą uczczenia pamięci Zmarłego będzie "Fundusz im. Władysława Sikorskiego na cele Polski Podziemnej" /skrót FUS/. Fundusz ten będzie służył na pomoc dla bojowców Polski Podziemnej zmuszonej do ukrywania się przed wrogiem oraz dla rodzin bojowców, poległych przy spełnianiu swych zadań. Zbiórka na FUS odbywać się będzie przez okres 3 miesięcy tj. do 15. XI. 1943 za pośrednictwem prasy podziemnej. Wpłaty będą kwitowane w pismach.

Miejscowe Kierownictwo Walki Cywil.

I. SPRAWY POLSKIE.

Trumna ze zwłokami gen. Sikorskiego wystawiona została na widok publiczny w gmachu prezydium Rady Min. w Kennigton w Londynie. Na trumnie leży czapka generała i pekt róż od Pani Sikorskiej. Na tle kotar umieszczono historyczne setki dary przywiezione z kraju. Przed trumną, na czerwonej poduszce umieszczono odznaczenia generała, m. i. Krzyże Virtuti Militari II-giej i V-tej klasy. Straż

honorową pełnią żołnierze polscy. 12. VII. odprawili ks. prałat Kaczyński Mszę św. Hołd trumnie złożyli kolejno: Gen. Inger, T. N. Czechosłow. Sił Zbr., premier rzesz. hr. Bohemek, min. Masaryk, p. Masigli osk. franc. Komit., premier belg. Pierlot, an. amb. Drexel Biddle, premier Luxemburga delegacji rządu Holandii, gen. Hamsen w otoczeniu 16 gen. norweskich, który jako naczelny wódz Norwegii udekorował ~~gen~~ trumnę gen. Sikorskiego Krzyżem Walecznych z mieczami. W krótkim przemówieniu gen. Hamsen stwierdził, że odznaczenie to jest symbolem braterstwa broni Polsko-Norweskiego, zawartego w Narwiku. Wielu Anglików składa też hołd. 13. VII. złożono na trumnie wieniec z napisem: "Wodzowi Naczelnemu - żołnierze Armii Krajowej". W depeszy nadeszłej z kraju Delegat Rządu i Reprezentacja Polityczna zapewniają: "Obojętnie majestatu śmierci ponawiamy ślubowanie wytrwania aż do zupełnego zwycięstwa". Jeden z napowiadających członków Izby Gmin Poseł Bartlett wygłosił przemówienie ku czci gen. Sikorskiego: "Uważam gen. Sikorskiego za jednego z najwybitniejszych mężów stanu. Był on jednym z tych kilku mężów stanu, dzięki którym będzie można zbudować lepszy świat. Pamiętam dokładnie dywizjony lotnicze pol. w walce nad Londynem. Niemal połowa lotników wówczas to byli Polacy. Nie możemy o tym nigdy zapomnieć. Gen. S. podpisał pakt z Sowietami, bo zdawał sobie sprawę, że przede wszystkim należy zniszczyć głównego wroga - Niemcy Hitlerowskie". Prasa angi. i am. pełne są artykułów poświęconych gen. S. i Polsce. "Spectator" pisze: gen. S. był przedstawi-cielem Polski, która się nigdy nie poddała.

Dnia 14. VII. doznał Pan Prezydent dekoracji trumny gen. S. orderem Orła Białego. Zwłoki gen. S. przewieziono do katedry Westminster. 15. VII. odbyła się w słynnej katedrze uroczysta Msza św. żałobna, po czym pogrzeb na omentarz polskich lotników, 2 lata temu otwarty przez Wodza Naczelnego, gdzie obecnie spocznie trumna gen. S. nim wróci do Polski.

Dnia 14. VII. wydał premier Churchill orędzie do Narodu Polskiego, który jest serdecznym pożegnaniem gen. S. i gorącym zapewnieniem: "Ja nie zapomnę nigdy o Was. Myśli moje są z Wami i będą zawsze z Wami." Delegat Rządu z. rzadził, że żałoba w kraju obowiązuje wszystkich do dnia 1. VIII. b. r.

Dnia 14. VII. Pan Prezydent mianował ST. Mikołajczyka premierem i na jego wniosek zatwierdził nast. ministrów: Jan Kwapiński, wiceprem., H. Strassburger min. skarbu, Tadeusz Romer min. spr. zagr. gen. Marian Kukiel, min. obrony nar., prof. St. Kot, min. informacji i dokumentacji, dr. Ludwik Grosfeld, min. przem. i handlu, ks. Kozłowski min. oświaty, Jan Stańczyk min. pracy i opieki społ., Wacław Komarnicki, min. sprawiedliwości, Marian Seyda min. prac kongresowych, Karol Popiel, min. prac administrac.

II. SYTUACJA NA FRONTACH.

WSCHÓD: Niemcy 12. VII. rozpoczęli nową ofensywę w rej. Białogrodu. Rowinęła się zacięta bitwa ożogów. 13. VII. rozgorzała nowa bitwa wojsk pancernych w rej. Kurska. Moskiewskie ożogi "Woroszyłow" okazały swą wyższość nad niem. "tygrysami", które stanowią 30% niem. sił pancernych.

Ofensywa niem. nie osiągnęła żadnych rezultatów. Moskale odbili utracone w pierwszych dniach pozycje. 14. VII. ofensywa niem. na froncie wschodnim osłabła. W ciągu 24 godz. nie było poważniejszego niem. natarcia. 15. VII. Niemcy nie próbowali już wogóle nacierać i ograniczyli się do odpierania ataków. Dotychczasowe straty niem. wynoszą 2 tys. 700 woźów pancernych i ponad 1200 samol.

ZACHÓD: Dzień 14. VII., dzień święta Francji minął spokojnie. Laval zakazał wszelkich uroczystości. Manifestacje na cześć Francji odbyły się tylko na obezyszenie. Prezydent Roosevelt wystosował oświadczenie do narodu francuskiego. Również min. Eden wezwał Francuzów do wytrwania. W dniu tym 3 fabryki samolotów w południowej Francji były bombardowane. Akwizgran mocno ucierpiał skutkiem bomb ang. 15. VII. bombardowano fabryki w okolicy Paryża.

POŁUDNIE: 12. VII. poddało się miasto ~~na~~ Poznań na Sycylii załoczone jeńczego z kontrtorpedowców. Syrakuzy zajęto już w sobotę o godz. 9-tej wieczór.

W niedzielę miasto było w zupełności oczyszczono. Inwazyjne siły zostają pod dowództwem gen. Aleksandra.

Gen. Montgomery dowodzi wojskami ang. gen. Paterson amcz.

Jednostki 8. XII. VIII. armii już są na Sycylii.

Zajęto lotniska w Licata i Meto.

Krajozniki alianckie bombardują Augustę. 13. VII. AUGUSTE zajęto.

Dużą rolę odgrywają w walkach pocia-

gi szybowców, które spuszczały wojska desantowe.

Zajęto PALAZZOLO, SYRAKUZY, RAGUZY, ważną bazę lotniczą COMISO.

Ciężki nalot na Turyn, Messynę i Reggio wyrządził wielkie szkody.

Ponad 3 tys. okrętów wszelkiego rodzaju bierze udział w operacjach. Admirał Ramsay dowodzi tą Flotą.

14. VII. zajęto NARRO, 25 klm. od Licata w głąb wyspy, oraz PALMA.

Koło Gela niem. dywizja "H. Goering" przedarła się aż do wybrzeża, lecz następnie została odrzucona i stracona 10 ożogów.

206 dywizja włoska przestała istnieć. Dowódca ze sztabem dostał się do niewoli.

Pochód VIII-mej armii jest znów fenomenalny. Alianci posiadają kolosalną przewagę w lotnictwie i marynarce.

Flota włoska unika starcia.

Na Sycylii usadowiono się już b. mocno. Od Catanii po Licata zajęto 12 miast i uderzenia idą w głąb wyspy.

Niemcy piszą już, że Sycylia nie ma znaczenia strategicznego, przygotowując w ten sposób opinię do nowej klęski.

Atak teraz idzie na Catanię, do której zmierza VIII-ma armia.

Ilosć jeńców przekroczyła 14 tys.

Pismo tureckie "Vatan" pisze, że rodzina Włoch wybiła.

Dr. Lorenc, Szwed wyraził się, że najlepszą rzeczą, którą Mussolini mógłby zrobić dla swego kraju byłaby szybka, bezwzględna kapitulacja.

Korespondent BBC Dunnet stwierdza, że nad Sycylią dokonywane są największe operacje lotnicze, które wzorowo współpracują z innymi rodzajami broni i zapewniają aliancom pełne zwycięstwo.

-----:::-----

Na fundusz prasowy złożono w zł:
Wulkan 20, Sa 20, Fuks 10, Moza 3 ta-
my, 22 matryo i 200 ark. papieru,
M. 1000 ark. pap. i Ursus 1000 ark. pap.
Janusz 500 ark. pap., Tur farba,
Ursus 25 zł. Kodama 15, Afryka 10,
Duna 10, Z. 8.

-----000-----